

Doniyor Kitobi — Yetmish Uchinchi Raqam

Tarixiy o'xshashliklarning ochilishi: Yoribomning aldovi va Adventist harakatining imon sinovi

Jeff Pippenger

2024-02-06

Shimoliy va janubiy shohliklar Levilar kitobining yigirma beshinchi va yigirma oltinchi boblaridagi buzilgan ahdning amalga oshishi sifatida, Xudoning g'azabi ostida ikki ming besh yuz yigirma yil davomida tarqatib yuborildi. Birinchi va oxirgi g'azablarning yakuni orasidagi qirq olti yil bu ikki shohlikning 1844-yilda ruhiy zamonaviy Isroilning bitta shohligiga yig'ilishini ifodalagan edi. Bu ikki xalqning yig'ilishi Hizqiyol birlashtirgan ikki tayoq hamda Ilyos haqidagi rivoyatda Zarafatlik beva to'plagan ikki tayoq orqali ifodalangan edi. 1844-yil 22-oktabrda shimoliy va janubiy shohliklarning bashoratli tarixi o'z nihoyasiga yetdi va shu tariqa u bu ikki shohlikning boshlanish tarixini takrorladi.

Yeribom shimoliy shohlikda soxta sajda tizimini joriy etdi; bundan maqsad fuqarolarining Yahudoga borib, Quddusdagi muqaddas maskanda Xudoga sajda qilishlarining oldini olish edi.

Va Yorubom o'z yuragida dedi: Endi shohlik Dovud xonadoniga qaytadi. Agar bu xalq Quddusdagi Egamiz uyida qurbonlik keltirish uchun chiqib borsa, bu xalqning ko'ngli yana o'z xo'jayini — Yahudo shohi Raxabomga qaytadi; ular esa meni o'ldirib, yana Yahudo shohi Raxabomga borib qo'shiladilar. Shunda shoh maslahatlashib, ikkita oltin buzoq yasadi va ularga dedi: Quddusga chiqishingiz sizlar uchun ortiqchadir; ey Isroil, seni Misr yurtidan olib chiqqan xudolaring mana shulardir. Ulardan birini Baytilda qo'ydi, boshqasini esa Donda o'rnatdi. Bu ish esa gunoh bo'ldi; chunki xalq ulardan biriga sajda qilish uchun, hatto Dongacha borardi. U yana balandliklar uyini qildi va Levi o'g'illaridan bo'lmagan oddiy xalq orasidan ruhoniylar tayinladi. Yorubom Yahudodagi bayramga o'xshash bayramni sakkizinchi oyda, oyning o'n beshinchi kunida belgiladi va qurbongoh ustida qurbonlik keltirdi. U Baytilda ham xuddi shunday qildi, o'zi yasagan buzoqlarga qurbonlik keltirdi; va Baytilda o'zi qilgan balandliklarning ruhoniylarini joylashtirdi. Shunday qilib u Baytilda o'zi yasagan qurbongoh ustida sakkizinchi oyning o'n beshinchi kunida, ya'ni o'z yuragidan o'ylab topgan oyda, qurbonlik keltirdi; Isroil o'g'illari uchun bayram belgiladi; qurbongoh ustida qurbonlik keltirib, tutatqi tutatdi. 3 Shohlar 12:26–33.

Uning sajda qilish tizimi katolitsizmga (majusiylikka) xos edi, chunki Horunning isyoni bilan bo'lgani kabi, u hayvonga atalgan va hayvonning timsolini o'rnatdi. Ikki buzoq timsoli oltindan yasalgan bo'lib, Bobilni ifodalaydi. Bu timsollar Misr xudolariga bag'ishlangan edi; ular Horun ham ularni qanday ta'riflagan bo'lsa, xuddi shunday: “sizlarni Misr yurtidan olib chiqqan xudolar” deb atalgan edi. U ikki shaharda ikkita qurbongoh qurdi; ular birgalikda ko'rib chiqilganda, jamoat (Baytil) va davlatning (Dan) birikmasini ifodalaydi. Bu qurbongohlar haqiqiy qurbongohning qalbakilashtirilgan nusxalari edi, holbuki haqiqiy qurbongoh Masihdir; xuddi katolitsizm o'zini Masihning yer yuzidagi vakili deb da'vo qilgani kabi. U buzilgan bir ruhoniylarni vujudga keltirdi,

xuddi katolitsizm ruhoniylari kabi. U o'zining sajda marosimi uchun Xudoning haqiqiy bayram kunlaridan har qaysisidan atayin farq qiladigan bir kunni tanladi; shu tariqa bu sajda qilishning haqiqiy va soxta kuni ustidagi bahsni ifodaladi.

U o'zining soxta sajda tizimini yo'lga qo'ygan paytda, Xudo Yahudodan bir payg'ambari uning qalbaki sajda tizimini fosh etib, tanbeh berish uchun yubordi.

Va mana, Egamizning kalomi bilan Yahudodan Baytilga bir Xudoning odami keldi; Yorubom esa tutatqi tutatish uchun qurbongoh yonida turar edi. U Egamizning kalomi bilan qurbongohga qarshi nido qilib dedi: "Ey qurbongoh, ey qurbongoh, Egamiz shunday demoqda: Mana, Dovud xonadonida bir o'g'il tug'iladi, uning ismi Yo'shiyo bo'lur; u sening ustingda senga tutatqi tutatadigan yuksak joylarning ruhoniylarini qurbon qilur, va sening ustingda odam suyaklari kuydirilur". Va o'sha kuni u bir alomat berib dedi: "Egamiz aytgan alomat shudir: mana, qurbongoh yorilib ketur, undagi kul to'kilib tushur". 3 Shohlar 13:1–3.

Yahudodan chiqqan payg'ambar bo'lajak podshoh Yo'shiyoning tug'ilishini ko'rsatib beruvchi uch qismli bashoratni e'lon qildi. U Yo'shiyo soxta qurbongohda xizmat qilayotgan yovuz ruhoniylarni o'ldirishini va aynan o'sha qurbongoh ustida odamlarning suyaklarini ham yondirishini oldindan aytdi. Shuningdek, u Yorubomga alomat ham berdi: Yorubomning qurbongohi yorilib ketadi va kullar to'kilib tushadi, deb bildirdi. Bularning barchasi Egamizning Kalomiga muvofiq bajo bo'ldi, ammo Yorubom payg'ambarning e'lonini eshitgach g'azablendi va payg'ambar bilan hisoblashmoqchi bo'ldi, biroq boshqaruv Xudoning qo'lida edi.

Shoh Erobo'om Baytildagi qurbongohga qarshi qichqirgan Xudoning odami so'zini eshitgach, qurbongohdan qo'lini uzatib: "Uni ushlanglar", dedi. U esa unga qarshi uzatgan qo'li qurib qoldi, shuning uchun uni yana o'ziga tortib ololmadi. Qurbongoh ham yorilib ketdi, va kul qurbongohdan to'kilib tushdi; bu Xudoning odami Egamizning kalomi bilan bergan alomatga muvofiq edi. 3 Shohlar 13:4, 5.

Alomat darhol amalga oshdi va Yorubomning qo'li shol bo'lib qoldi.

Shoh odamiga javob berib dedi: "Endi Tangring — Egangning yuzini iltijo qilgin va men uchun ibodat etgin, qo'lim yana o'z holiga qaytsin". Shunda Xudoning odami Egaga iltijo qildi, va shohning qo'li yana o'z holiga qaytdi hamda avvalgidek bo'ldi. So'ng shoh Xudoning odamiga dedi: "Men bilan uyga yur, o'zingni tetiklantir, men senga mukofot beraman". Lekin Xudoning odami shohga dedi: "Agar menga uyingning yarmini bersang ham, sen bilan kirmayman; bu joyda na non yeyman, na suv ichaman. Chunki Egamizning kalomi orqali menga shunday amr qilingan edi: "Non yema, suv ichma, kelgan yo'ling bilan yana qaytma"". Shunday qilib, u boshqa yo'ldan ketdi va Baytildan kelgan yo'li bilan qaytmadi. 1 Shohlar 13:6–10.

Iso har doim bir narsaning oxirini o'sha narsaning boshlanishi bilan tasvirlaydi, va qadimgi, tom ma'nodagi Isroilning shimoliy hamda janubiy shohliklarining boshlanishi, ikki tayoqning bitta tayoqqa qo'shilishi haqidagi tarixda nihoyasiga yetadi; bu esa ruhiy zamonaviy Isroil xalqini ifodalaydi.

Ikki tayoq birlashtirilgan tarixda oxirzamonning 1798-yilida uch bosqichli sinov jarayoni boshlangan edi. Har ikkala tayoq ham (shohliklar) Muqaddas Ruhning Yarim tun nidosidagi to'kilishidan oldin yig'ib olinayotgan edi. 1844-yil bahoridagi birinchi hafsalasi pir bo'lishda protestantlar sinov jarayonidan o'ta olmadilar va katoliklikning qizlariga aylandilar; shu tariqa, Yeribom orqali timsollanganidek, soxta sajda tizimining yo'lga qo'yilishini yana takrorladilar.

Protestant Islohoti — jamoatni sahrodagi holatidan Rim cherkovining xurofotlari, rivoyatlari va urf-odatlaridan chiqarib olish uchun Xudo amalga oshirgan ish edi. Martin Lyuter zamonidan boshlab, Tir fohishasini nasroniylikning soxta e'tirofi bilan qoplangan butparast bir sajda tizimidan boshqa narsa emasligini ko'rsatib beruvchi tobora ko'proq haqiqatlar ochib berildi. Rabbimizning maqsadi, O'z xalqini Misrda qullikda bo'lgan kezlarida qilgani kabi, asir bo'lgan xalqini zulmatdan chiqarib olish edi. U ularga O'z qonunini berish uchun ularni Misr qulligidan ozod qildi. Protestantlarning 1798-yilda muhrdan chiqarilgan bilim nurining tobora ortib borishiga ergashishni rad etishlari, ularning 1844-yilda qonunni va Masihning haqiqiy muqaddas ma'baddagi xizmatini tanib olishlariga to'sqinlik qildi.

Ularning hukm soati haqidagi xabarni rad etishlari ularning Rim cherkovining qizlariga aylanganliklarini anglatdi, va shundan so'ng ular Muqaddas Yozuvlarda soxta payg'ambar (murtad protestantizm) sifatida aniqlangan soxta sajda tizimini barpo etdilar. 1844-yil 22-oktabrda imon orqali muqaddasxona ichiga kirgan sodiq Milleriyalar uchinchi farishtaning nurini qabul qildilar va protestant ekanini da'vo qilgan holda butparastlikning asosiy an'anasiga, ya'ni quyoshga sajda qilishga yopishib olgan soxta sajda tizimiga tanbeh berdilar. Yahudodan chiqqan payg'ambar 1844-yil 22-oktabrda kelgan uchinchi farishta xabarini tanib, uni taqdim etgan Milleriy Adventizmnining timsoli edi.

Yeribom payg'ambarini uyiga kelib o'zini tetiklashtirishga taklif qilganida, payg'ambar Egamiz tomonidan o'ziga berilgan aniq ko'rsatmalarni bayon qildi. Bu amr Millerit Adventizmiga ham berilgan edi. Amr shundan iborat ediki, ular kelgan yo'ldan qaytmasliklari kerak edi, holbuki Millerit Adventizmi protestant mazhablaridan chiqib kelgan edi. Ular 1844-yil bahoridagi birinchi umidsizlik paytida protestantlardan ajralib chiqqan edilar, va Yereymiyo Yahudo payg'ambariga berilgan ayni shu ko'rsatmalarning namunasini taqdim etadi.

So'zlaring topildi, men esa ularni yedim; Sening so'zing menga yuragimning shodligi va quvonchi bo'ldi; chunki men Sening noming bilan atalganman, ey lashkarlar Egasi bo'lgan Rabbiiy Xudo. Masxara qiluvchilarning yig'inida o'tirmadim, ham quvonmadim; Sening qo'ling sababli yolg'iz o'tirdim, chunki Sen meni g'azab bilan to'ldirding. Nega mening dardim uzluksiz, jarohatim esa tuzalmas, shifo topishni rad etadi? Sen men uchun butunlay yolg'ondek, qurib qoladigan suvlardek bo'lasanmi? Shuning uchun Egamiz shunday demoqda: Agar sen qaytsang, Men seni yana qaytaraman, va sen Mening huzurimda turasan; agar qimmatlisini qabihdan ajratib olsang, og'zim kabi bo'lasan; ular senga qaytsinlar, ammo sen ularga qaytma. Men seni bu xalq uchun mustahkam jez devor qilaman; ular senga qarshi jang qiladilar, ammo seni yenga olmaydilar; chunki Men seni qutqarish va xalos etish uchun sen bilanman, — deydi Egamiz. Men seni yovuzlarning qo'lidan qutqaraman, dahshatlilarning qo'lidan esa ozod qilaman. Yereymiyo 15:16–21.

Ikkinchi Voyning vaqt haqidagi bashorati bajo bo'lgan paytda, 1840-yil 11-avgustda, Vahiy kitobining o'ninchi bobidagi qudratli farishta qo'lida ochiq kichik kitob bilan tushib keldi, va Yuhannoga borib, kitobni olib, uni yeyishi aytili. Yereimyo tarixning o'sha nuqtasida kichik kitobni yeganlarni ifodalaydi, va bu so'zlar asal kabi shirin edi, chunki ular uning "qalbining quvonchi va shodligi" edi. Ammo Xudoning "qo'li" sababli, Yereimyo "g'azab" bilan "to'ldi", u "yaralandi" va "doimiy og'riq" ichida edi. Xudoning "qo'li" sababli, Yereimyo Xudo Yereimiyoga "go'yo yolg'onchi" va "qurib qoladigan suvlar" kabi bo'lganini aytdi. Rabbii 1843-yil jadvalidagi ayrim raqamlardagi xato ustida O'z "qo'li"ni tutib turgan edi.

Yereimyo Milleritlarning birinchi hafsalasi pir bo'lishini ifodalaydi; o'shanda Habakkukning vahiyi kechikkandek bo'lgan edi. Yereimyo bilan ifodalanganlarga "yomg'ir" sifatida tasvirlangan xabar muvaffaqiyatsizlikka uchragandek ko'rindi. Ammo Habakkuk shunday degan edi: "chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir, ammo oxirida u so'zlaydi va yolg'on chiqmaydi; garchi u kechiksa ham, uni kut; chunki u, albatta, keladi, kechikmaydi." Yereimyo Xudo yolg'on gapirdi, xabar esa (yomg'ir) muvaffaqiyatsizlikka uchradi, deb o'ylagan edi, ammo u faqat kechikkan edi.

Shundan so'ng, Xudo Yereimiyoga shunday ko'rsatma berdi: "Agar sen qaytsang, Men seni yana avvalgi holingga keltiraman, va sen Mening huzurimda turasan; agar qimmatlisini razildan ajratib chiqarsang, sen Mening og'zim kabi bo'lasan; ular senga qaytsinlar, ammo sen ularga qaytma." Umidsizlikdan so'ng, Yereimya Rabbiiyning xizmatiga qaytishi va xabar muvaffaqiyatsiz bo'lgandek ko'ringanda paydo bo'lgan ruhiy tushkunlikni silkitib tashlashi lozim bo'lgan Xudoning xalqining timsoli edi. Agar Yereimya belgilangan talablarni bajo keltirsa, Xudo unga O'zining vakili bo'lishiga izn berardi.

Ayniqsa, hozirgi tadqiqotimiz uchun eng muhim jihat — Xudo Eremiyoga uning hafsalasi pir bo'lgani ustidan "quvonayotgan" "masxarachilar yig'ini" haqida nima deganidir. U Eremiyoga masxarachilar Eremiyoning oldiga qaytishlari mumkinligini, biroq Eremiyoga hech qachon ularning oldiga qaytmasligi kerakligini aytdi. Eremiyoga endigina katolitsizm bag'riga qaytishni tanlagan va Bobilning qizlari, Baal hamda Ashtorotning soxta payg'ambarlariga aylangan protestantlarga qarshi turganlarni ifodalagan. Eremiyoga, bashorat chizig'ining ayni shu nuqtasida, shimoliy shohlikning boshida Jeroboamning soxta sajda tizimini fosh etgan Yahudiyalik payg'ambarini ifodalagan; shu tariqa u shimoliy shohlik tarixining oxirida katolitsizmning timsoli bo'lgan soxta sajda tizimining joriy etilishini oldindan ifodalagan edi. Payg'ambar Jeroboamga, Jeroboam ittifoq tuzishni taklif qilganida, o'zi kelgan yo'ldan qaytmasligi, yemasi ham ichmasligi kerakligini aytdi.

Shoh esa Xudoning odamira dedi: "Men bilan uyingga bor, o'zingni tetikla, men esa senga mukofot beraman." Xudoning odami shohga dedi: "Agar menga uyingning yarmini bersang ham, sen bilan bormayman, bu joyda non yemayman ham, suv ichmayman ham. Chunki menga Egamizning kalomi bilan shunday amr qilingan: 'Non yema, suv ichma, kelgan yo'ling bilan yana qaytma' ". 3 Shohlar 13:7-9.

Yahudolik payg'ambarining ifodasi Ilyos haqidagi hikoyada Baal va Ashtorotning soxta payg'ambarlarining ishi bilan uyg'unlashadi. Albatta, millerchilar tarixi ayni paytda Ilyosning ham tarixidir, chunki Miller Ilyos edi. Ilyos haqidagi hikoyada Baal va Ashtorot payg'ambarlari aldov

raqsini ijro etdilar; Xudodan olov tushib, Ilyosning qurbonligini yutib yuborganida, bu nodonlik sifatida fosh bo'ldi va shu tariqa Millerchilar tarixidagi Yarim tun faryodida Muqaddas Ruhning to'kilishini timsolladi. O'sha tarixdagi to'qnashuv ikkinchi Ilyosning, ya'ni Hirodiyaning qizi (Salome) tomonidan ijro etilgan aldov raqsi davridagi Yahyo Cho'mdiruvchining to'qnashuvini ifodalagan edi. Hirodiya Izabel orqali timsollangan edi, Izabel esa katolik cherkovining ramzidir.

1844 yilda protestant cherkovlari Hirodiyaning (Izabelning) qizi Salomaga aylandi. Aldov raqsida Hirod o'z shohligining yarmini va'da qilgan edi va buni o'z tug'ilgan kunida qildi; shu tariqa u, Ahab (shimoldagi o'n shohlikning shohi) orqali timsollangan o'n shoh oxirgi kunlarda o'z shohligini papalikka (Izabelga) berishga rozi bo'ladigan davrni oldindan ifodalagan edi. "Shohligingning yarmini berish" konfederatsiyaning ramzidir, va Yahudiyadan kelgan payg'ambar Yorubomga murtad shoh bilan hech qachon ittifoq tuzmasligini hamda uning qalbaki sajda tizimini qo'llab-quvvatlamasligini aniq bildirayotgan edi.

Rabbiy Eremiyoga ham shuni aytgan edi: U "masxarachilar jamoasi" (murtad protestantizm) Eremiyoning oldiga qaytishi mumkinligini, ammo Eremiyo hech qachon ularning oldiga qaytmasligi, ya'ni kelgan yo'ldan ortga qaytmasligi kerakligini bildirgan edi. Ammo Yahudolik payg'ambar aynan shunday qildi, chunki u Yahudiyaga qaytishidan oldin — o'ziga topshirilgan ishni tugatishidan oldin — yolg'onchi va aldamchi bir payg'ambar tomonidan aldandi.

Endi Baytilda bir qari payg'ambar yashar edi; uning o'g'illari kelib, o'sha kuni Baytilda Xudoning odami qilgan barcha ishlarni unga aytib berdilar; uning shohga aytgan so'zlarini ham otalariga aytib berdilar. Otalari ularga dedi: "U qaysi yo'ldan ketdi?" Chunki Yahudodan kelgan Xudoning odami qaysi yo'ldan ketganini uning o'g'illari ko'rgan edilar. U o'g'illariga dedi: "Eshakni menga egarlanglar". Shunda ular unga eshakni egarladilar; u esa unga minib, Xudoning odami ortidan ketdi va uni eman daraxti ostida o'tirgan holda topdi; unga dedi: "Yahudodan kelgan Xudoning odami senmisan?" U dedi: "Menman". Shunda u unga dedi: "Men bilan uyga qaytgin va non yegin". U dedi: "Men sen bilan qaytolmayman ham, sen bilan ichkariga kirolmayman ham; bu yerda sen bilan non ham yemayman, suv ham ichmayman. Chunki menga Egamizning kalomi bilan shunday aytilgan edi: 'U yerda non yema, suv ichma, borgan yo'lingdan qaytib kelma'". U unga dedi: "Men ham sen kabi payg'ambarman; farishta menga Egamizning kalomi bilan shunday dedi: 'Uni o'zing bilan uyingga qaytarib olib kel, toki u non yesin va suv ichsin'". Ammo u unga yolg'on gapirdi. Shunday qilib, u u bilan qaytib bordi, uning uyida non yedi va suv ichdi. Ular dasturxon atrofida o'tirganlarida, Egamizning kalomi uni qaytarib olib kelgan payg'ambarga keldi; va u Yahudodan kelgan Xudoning odamiga xitob qilib dedi: "Egamiz shunday deydi: Sen Egamizning amriga itoatsizlik qilganing, Egamiz Xudoying senga buyurgan amrni saqlamaganing, balki qaytib kelib, Egamiz senga: 'Non yema, suv ichma', deb aytgan joyda non yeganing va suv ichganing uchun, jasading ota-bobolarining qabriga kirmaydi".

Va shunday bo'ldiki, u non yeb, ichib bo'lgach, o'zi qaytarib olib kelgan payg'ambar uchun eshakni egarladi. U ketgach, yo'lda unga bir sher duch kelib, uni o'ldirdi; uning jasadini yo'lga tashlab qo'yildi, eshak esa uning yonida turardi, sher ham jasad yonida turardi. Va mana, odamlar o'tib borib, yo'lga tashlab qo'yilgan jasadni va jasad yonida turgan sherni ko'rdilar; so'ng borib, qari payg'ambar yashagan shaharda bu haqda xabar berdilar. Uni yo'ldan qaytarib

olib kelgan payg‘ambar buni eshitgach, dedi: “Bu Egamizning kalomiga itoatsizlik qilgan Xudoning odami ekan; shu sababli Egamiz uni sherga topshirdi, sher esa Egamiz unga aytgan kalomga ko‘ra uni tilka-pora qilib, o‘ldirdi”. So‘ng u o‘g‘illariga: “Menga eshakni egarlang”, dedi. Ular esa uni egarladilar. U borib, uning jasadni yo‘lga tashlab qo‘yilganini, eshak bilan sher jasad yonida turganini ko‘rdi; sher jasadni yemagan ham, eshakni yirtmagan ham edi. Payg‘ambar Xudoning odami jasadini ko‘tarib, eshak ustiga qo‘ydi va uni qaytarib olib keldi; qari payg‘ambar esa aza tutish va uni dafn etish uchun shaharga keldi. U uning jasadini o‘z qabriga qo‘ydi; va ular uning ustidan aza tutib: “Oh, birodarim!” dedilar. Uni dafn etgach, u o‘g‘illariga dedi: “Men o‘lganimda, meni Xudoning odami dafn etilgan qabrga dafn etinglar; mening suyaklarimni uning suyaklari yoniga qo‘yinglar. Chunki u Egamizning kalomi bilan Baytilda qurbongohga qarshi va Samariya shaharlaridagi barcha sajdagohlar uylariga qarshi e‘lon qilgan so‘z, albatta, amalga oshadi”. 3 Shohlar 13:11–32.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Xudoning qudrati nima haqiqat ekaniga guvohlik berganida, o‘sha haqiqat abadiy haqiqat bo‘lib turmog‘i lozim. Xudo bergan nurga zid bo‘lgan keyingi taxminlarga o‘rin berilmasligi kerak. Odamlar Muqaddas Bitikning o‘zlari uchun haqiqat bo‘lib ko‘rinadigan, ammo aslida haqiqat bo‘lmagan talqinlari bilan chiqadilar. Bu zamon uchun haqiqatni Xudo imonimizning poydevori sifatida bizga bergan. Nima haqiqat ekanini U O‘zi bizga o‘rgatgan. Biri chiqadi, so‘ng yana boshqasi, yangi nur bilan, biroq u Xudo O‘zining Muqaddas Ruhi namoyoni ostida bergan nurga zid bo‘ladi. Bu haqiqatning qaror topishida orttirilgan tajribadan o‘tganlarning ozchiligi hanuz tirik. Xudo, havoriy Yuhanno umrining mutlaq oxirigacha qilganidek, ular ham o‘z hayotlarining oxirigacha boshdan kechirgan tajribalarini qayta-qayta bayon etishlari uchun, marhamat bilan ularning umrini saqlab qolgan. O‘limda yiqilgan bayroq ko‘targuvchilar esa o‘z yozuvlarining qayta nashr etilishi orqali so‘zlashlari kerak. Menga ko‘rsatib berilganki, ularning ovozlari shu tariqa eshitalishi lozim. Ular bu zamon uchun haqiqat nimadan iborat ekaniga doir o‘z guvohliklarini berishlari kerak.”

“Imonimizning alohida nuqtalariga zid bo‘lgan xabar bilan keladiganlarning so‘zlarini biz qabul qilmasligimiz kerak. Ular Muqaddas Bitikdan ko‘plab matnlarni to‘plab, ularni o‘zlari ilgari surayotgan nazariyalarining isboti sifatida uyib qo‘yadilar. So‘nggi ellik yil davomida bu qayta-qayta sodir etib kelindi. Muqaddas Bitiklar Xudoning Kalomi bo‘lib, ularga hurmat ko‘rsatilishi lozim bo‘lsa-da, agar ularning qo‘llanishi Xudo shu ellik yil davomida mustahkamlab kelgan poydevordan bir ustunni siljitadigan bo‘lsa, bunday qo‘llanish katta xatodir. Bunday tarzda qo‘llaydigan kishi Xudoning xalqiga kelgan avvalgi xabarlarga qudrat va ta‘sir bergan Muqaddas Ruhning ajoyib namoyishini bilmaydi.”

“Oqsoqol Gning isbotlari ishonchli emas. Agar ular qabul qilinsa, ular bizni bugungi holimizga keltirgan haqiqatga bo‘lgan Xudoning xalqining imonini barbod qilur edi.

“Biz bu mavzuda qat‘iy bo‘lishimiz kerak; chunki u Muqaddas Yozuv orqali isbotlamoqchi bo‘lgan nuqtalar sog‘lom emas. Ular Xudo xalqining o‘tgan tajribasi xato bo‘lganini isbotlamaydi. Bizda haqiqat bor edi; biz Xudoning farishtalari tomonidan yo‘naltirilgan edik. Muqaddas Ruhning rahbarligi ostida ma‘bad haqidagi masalaning taqdimoti berilgan edi. E‘tiqodimizning o‘zlari hech qanday ishtirok etmagan jihatlariga doir sukut saqlashi har bir

kishi uchun eng oqilona yo'ldir. Xudo hech qachon O'ziga zid kelmaydi. Muqaddas Yozuv dalillari haqiqat bo'lmagan narsaga guvohlik berishga majbur etilsa, noto'g'ri qo'llanilgan bo'ladi. Yana biri, so'ngra yana boshqasi chiqib, go'yoki buyuk nur olib kiradi va o'z da'volarini ilgari suradi. Ammo biz qadimgi chegaratoshlar ustida turamiz. [1 Yuhanno 1:1–10 keltirilgan.]”

“Menga shuni aytish buyurildiki, bu so'zlarni biz shu zamonga munosib tarzda qo'llashimiz mumkin, chunki gunoh o'zining haqiqiy nomi bilan atalishi lozim bo'lgan vaqt kelgan. O'z ishimizda biz imonga kelmagan, o'z shuhratini izlaydigan kishilar tufayli to'siqqa uchramoqdamiz. Ular o'zlarini yangi nazariyalarning mualliflari deb bilinishini istaydilar va bu nazariyalarni haqiqat deb da'vo qilib taqdim etadilar. Ammo agar bu nazariyalar qabul qilinsa, ular o'tgan ellik yil davomida Xudo O'z xalqiga berib kelgan, Muqaddas Ruhning namoyoni bilan tasdiqlab bergan haqiqatni inkor etishga olib boradi.” Selected Messages, 1-kitob, 161.